BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 94/16/KOL

av den 11 maj 2016

om att kräva att Norge inte antar den åtgärd som anmälts i enlighet med artikel 4.2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 56 g i bilaga XIII till EES-avtalet (rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver) för fartyg som använder kyltankar för havsvatten för att uppfylla stabilitetskraven [2016/1891]

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av den rättsakt som avses i punkt 56 g i kapitel V i bilaga XIII till EES-avtalet (rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver ([1]), i dess ändrade lydelse [nedan kallad *rättsakten*]), anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till EES-avtalet, särskilt artikel 4.4 b i rättsakten,

med beaktande av de åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Eftakommittén för transport,

i enlighet med granskningsförfarandet,

med beaktande av Eftas övervakningsmyndighets (nedan kallad *övervakningsmyndigheten*) beslut nr 103/13/KOL av den 13 mars 2013 om bemyndigande av den ledamot i kollegiet som har ansvar för transport att fatta vissa beslut (diarienummer 578349), och

av följande skäl:

Den 21 april 2015 översände den norska sjöfartsmyndigheten en anmälan om undantag i vilken man åberopar artikel 4.2 i rättsakten med avseende på fiskefartyg som använder kyltankar för havsvatten som ballast (diarienummer 754705).

Den 16 september 2015 meddelade övervakningsmyndigheten Norge att den ansåg att den anmälan som lämnats in inte underbyggts med tillräcklig bevisning (diarienummer 773295) och uppmanade Norge att antingen dra tillbaka sin anmälan eller att lämna in kompletterande styrkande handlingar för den aktuella anmälan. Genom ett e-postmeddelande av den 25 september 2015 meddelade Norge övervakningsmyndigheten att kompletterande handlingar skulle översändas (diarienummer 774042).

Den 23 november 2015 mottog övervakningsmyndigheten de kompletterande handlingar av den norska sjöfartsmyndigheten (diarienummer 781516). Det är således först från och med detta datum som övervakningsmyndigheten anser att anmälan lämnats in i vederbörlig ordning, och det är först från detta datum som den tidsfrist på sex månader som föreskrivs i artikel 4.4 b i rättsakten börjar löpa.

Norge avser enligt sin anmälan ändra sin nationella lagstiftning för att godta följande undantag:

> ”I förordning nr 660 av den 13 juni 2000 om konstruktion, drift, utrustning och besiktningar av fiskefartyg med en längd på 15 meter (Loa) och däröver (§ 3-2.4) ska följande läggas till efter orden ’permanent placerade’.
>
> Fartyg som använder kyltankar för havsvatten för lagring och kylning av fångsten får använda dessa tankar för att uppfylla stabilitetskraven. Dessa fartyg ska vara utrustade med ett system som övervakar den exakta mängden vatten i varje kyltank för havsvatten. Om vattennivån är lägre än minimikravet enligt godkända stabilitetsberäkningar ska en larmsignal (både ljus- och ljudsignal) aktiveras i styrhytten.”

Regel 2 (Stabilitetskriterier) punkt 3 i kapitel III i bilaga I till rättsakten föreskriver att på fartyg med en längd mindre än 45 m ska ballasten vara permanent. När ballasten är permanent ska den vara i fast form och säkert fixerad i fartyget. Flytande ballast får godtas av en administration i en EES-stat endast om den förvaras i helt fyllda tankar som inte är förbundna till något av fartygets pumpsystem. Enligt Norges beskrivning av undantaget är detta emellertid inte fallet.

([1]) EGT L 34, 9.2.1998, s. 1.

I artikel 4.2 i rättsakten föreskrivs att EES-staterna ska tillämpa bestämmelserna i regel 3 punkt 3 i kapitel I i bilagan till Torremolinosprotokollet vid antagande av åtgärder som inbegriper undantag, i enlighet med förfarandet i punkt 4 i samma artikel. I enlighet med regel 3 punkt 3 ska fartyg som kan bli undantagna bedriva kustnära fiske, medan den norska anmälan tyder på att så inte är fallet (”en stor del av fiskeflottan bedriver pelagiskt fiske långt från hamnar”).

Vidare, vilket även föreskrivs i regel 3 punkt 3 i kapitel I i bilagan till Torremolinosprotokollet, jämförd med artikel 4.4 i rättsakten, ska Norge lämna bevis på att det är orimligt eller omöjligt att tillämpa kraven i Torremolinosprotokollet med hänsyn till det område där fartyget fiskar beräknat från dess bashamn i det egna landet, typ av fartyg, väderförhållandena och avsaknaden av allmänna faror för sjöfarten.

Även om Norge har anfört flera argument för att motivera ett undantag såsom ”tyngre och mindre bränslesnåla fartyg, ökad rullande rörelse, minskad aktionsradie, minskad lastkapacitet och att fartygsägare bygger större fartyg än nödvändigt” och också har påstått att det inte har förekommit incidenter med fartyg som använder kyltankar för havsvatten, anses dessa argument vara främst operativa och de verkar inte uppfylla kraven för undantag i enlighet med regel 3 punkt 3 i kapitel I i bilagan till Torremolinosprotokollet.

Inom ramen för myndighetens samarbete med Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ([1]) om inrättande av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, begärde myndigheten stöd när det gäller denna anmälan.

I Emsas bedömning av den 8 oktober 2015 (diarienummer 776081) konstateras det att rättsakten ur teknisk synvinkel mycket specifikt anger att ballasten ska vara permanent, och när det gäller undantag, får myndigheterna i EES-staterna endast godta flytande ballast som förvaras i helt fyllda tankar som inte är förbundna till något av fartygets pumpsystem. Detta är inte fallet i fråga om den anmälda åtgärden. Emsa anger dessutom att regel 3 punkt 3 i kapitel I i bilagan till Torremolinosprotokollet är tillämplig på fartyg som färdas i närheten av kusten, medan Norge har för avsikt att åberopa undantag för fartyg som ”bedriver pelagiskt fiske långt från hamnar”.

Efter det att Norge hade lämnat de uppgifter som hade fattats den 23 november 2015 kontaktades Emsa på nytt i december 2015 så att byrån skulle kunna uppdatera sitt yttrande. Emsas senaste yttrande på grundval av Norges kompletterande handlingar bekräftar helt de anmälda åtgärdernas operativa natur och följaktligen bekräftar Emsa att dess bedömning i oktober 2015 fortfarande är giltig.

Övervakningsmyndigheten anser att den åtgärd som Norge föreslår inte uppfyller de krav för undantag som krävs i rättsakten eftersom i) det pumpsystem som Norge föreslår inte kan beviljas undantag enligt texten i rättsakten, ii) de fartyg för vilka undantag skulle kunna beviljas inte bedriver fiske nära kusten och iii) Norge inte har lämnat bevis för varför det är orimligt eller omöjligt att tillämpa rättsakten. Därför anser övervakningsmyndigheten att det anmälda undantaget inte är motiverad.

Följaktligen kräver övervakningsmyndigheten att Norge inte antar de föreslagna åtgärderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Den föreslagna åtgärden avseende fartyg som använder kyltankar för havsvatten för att uppfylla de stabilitetskrav som anmälts av Norge den 23 november 2015 i enlighet med artikel 4.2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 56 g i kapitel V i bilaga XIII till EES-avtalet (direktiv 97/70/EG) är inte motiverad.

2. Norge får inte anta den åtgärd för fartyg som använder kyltankar för havsvatten för att uppfylla stabilitetskraven enligt anmälan den 23 november 2015.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

3. Detta beslut riktar sig till Norge.

Utfärdat i Bryssel den 11 maj 2016.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Helga JÓNSDÓTTIR
Ledamot av kollegiet

Carsten ZATSCHLER
Direktör